

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v hlavním líčení konaném dne **6. ledna 2016** v senátě složeném z předsedy Mgr. Daniela Plška a přísedících JUDr. Evy Vyplašilové a Ing. Ivana Zemana, **t a k t o:**

Obžalování

M.P.,

nar. XXXXX,

osoba samostatně výdělečně činná

trvale bytem XXXXX,

t.č. XXXXX,

F. B.,

nar. XXXXX,

osoba samostatně výdělečně činná

trvale bytem XXXXX,

t.č. XXXXX,

P. H.,

nar. XXXXX,
jednatel XXXXX,
trvale bytem XXXXX,
t.č. XXXXX,

jsou vinni, že

obžalovaní M. P. a F. B. společně

v průběhu měsíce ledna a února 2012 v Kyjově, M.P. jako předseda představenstva společnosti XXXXX IČ: XXXXX, se sídlem XXXXX a F.B. jako jediný akcionář této akciové společnosti společně po vzájemné dohodě, v úmyslu podvodně vylákat od úvěrové společnosti XXXXX, IČ: XXXXX, se sídlem XXXXX, úvěry určené na nákup luxusních osobních motorových vozidel s cílem tato vozidla odebrat, s vědomím, že je fyzicky předají třetím osobám za účelem jejich obohacení a s vědomím, že nebudou hrazeny pravidelné měsíční splátky úvěrů, sjednali oba obžalovaní u prodejce vozidel společnosti XXXXX IČ: XXXXX, se sídlem XXXXX, uzavření úvěrových smluv k motorovým vozidlům, přičemž pro získání úvěrů předložil F.B. k prokazování bonity společnosti nepravdivé hrubě zkresené přiznání k dani z příjmů právnických osob, rozvahu a výkaz zisku a ztráty společnosti XXXXX za rok 2010 a následně M.P. jakožto statutární zástupce společnosti XXXXX u tohoto prodejce v Kyjově podepsal:

1. dne 6. 2. 2012 smlouvu o úvěru č. XXXXX na úvěr ve výši 1.256.500 Kč poskytnutý na dobu splácení 60 měsíců s celkovou měsíční splátkou včetně pojištění ve výši 32.217,47 Kč, za účelem pořízení nového vozidla zn. Audi A7 hatchback 3.0 TDI S tronic quattro, VIN: XXXXX v pořizovací hodnotě 1.795.000 Kč včetně DPH, výše akontace 538.500 Kč,
2. dne 6. 2. 2012 smlouvu o úvěru č. XXXXX na úvěr ve výši 1.228.500 Kč poskytnutý na dobu splácení 60 měsíců s celkovou měsíční splátkou včetně pojištění ve výši 31.525,25

Kč, za účelem pořízení nového vozidla zn. Audi A7 hatchback 3.0 TDI S tronic quattro VIN: XXXXX v pořizovací hodnotě 1.755.000 Kč včetně DPH, výše akontace 526.500 Kč,

3. dne 6. 2. 2012 smlouvu o úvěru č. XXXXX na úvěr ve výši 1.260.000 Kč poskytnutý na dobu splácení 60 měsíců s celkovou měsíční splátkou včetně pojištění ve výši 32.303,69 Kč, na pořízení nového vozidla zn. Audi A7 hatchback 3.0 TDI S tronic quattro, VIN: XXXXX, v pořizovací hodnotě 1.800.000 Kč včetně DPH, výše akontace 540.000 Kč,
4. dne 24. 2. 2012 smlouvu o úvěru č. XXXXX na úvěr ve výši 1.418.200 Kč poskytnutý na dobu splácení 60 měsíců s celkovou měsíční splátkou včetně pojištění ve výši 36.211,24 Kč, na pořízení nového vozidla zn. Audi A7 hatchback 3.0 TDI S tronic quattro, VIN: XXXXX, v pořizovací hodnotě 2.026.000 Kč včetně DPH, výše akontace 607.800 Kč,

ačkoliv věděli, že společnost XXXXX vzhledem ke své špatné finanční situaci nebude schopna hradit měsíční splátky, že nedisponuje žádnými volnými finančními prostředky, že vozidla nebudou v užívání společnosti XXXXX, ale že po převzetí od dodavatele budou vozidla předána třetím osobám. Obžalovaný F.B. po převzetí vozidel, ačkoliv k tomu nebyl zmocněn, sepsal s obžalovaným P.H. smlouvy o dlouhodobém pronájmu vozidel a všechna čtyři vozidla za účasti obžalovaného P.H. byla předána dalším, dosud neustanoveným slovensky hovořícím osobám.

obžalovaný P. H.

v souvislosti se shora popsaným procesem sjednávání a uzavírání výše popsaných úvěrových smluv obžalovanými M.P. a F.B. sdělil obžalovanému F.B. počet a typ vozidel, která mají být odebrána, od neustanovených osob slovenské národnosti zajistil poskytnutí finančních prostředků na zaplacení akontací, dne 15. 2. 2012 s obžalovaným F.B. uzavřel jako zástupce společnosti XXXXX fiktivní smlouvy o dlouhodobém pronájmu předmětných vozidel a

všechna čtyři vozidla Audi A7 od obžalovaného F.B. převzal a po 6. 2. 2012 a 24. 2. 2012 předal dalším fyzickým osobám, které je převezly na Slovensko,

ačkoliv věděl, že společnost XXXXX vzhledem ke svým špatným hospodářským výsledkům a nepříznivé finanční situaci nebude schopna dostát svým závazkům plynoucím z úvěrových smluv a nedisponuje žádnými volnými finančními prostředky potřebnými k zaplacení akontací a na úhradu měsíčních splátek a že zakoupená vozidla nebudou v užívání společnosti XXXXX ani v užívání společnosti XXXXX, jejímž jménem uzavřel smlouvy o pronájmu, ale že po převzetí od dodavatele budou vozidla předána třetím osobám,

přičemž poskytnuté úvěry v celkové výši 5.163.200 Kč po převzetí vozidel obžalovaní nespláceli, vyjma splátek ve výši 106.545,65 Kč uhrazených obžalovaným F.B.dne 27. 4. 2012, předmětná vozidla ani po vypovězení úvěrových smluv a výzvách k vrácení majiteli nevrátili, čímž společnosti XXXXX, IČ: XXXXX, se sídlem XXXXX způsobili celkovou škodu ve výši 5.056.654,40 Kč,

t e d y

obžalovaní M.P. a F. B.

při sjednávání úvěrové smlouvy uvedli nepravdivé a hrubě zkreslené údaje a způsobili tímto činem škodu velkého rozsahu,

obžalovaný P. H.

umožnil jinému spáchání trestného činu, zejména opatřením prostředků, tak, aby jiný při sjednávání úvěrové smlouvy uvedl nepravdivé a hrubě zkreslené údaje a způsobil tímto činem škodu velkého rozsahu.

T í m s p á c h a l i

obžalovaní M.P.a F. B.

zločin úvěrový podvod podle § 211 odst. 1, odst. 6 písm. a) trestního zákoníku

obžalovaný P. H.

zločin úvěrový podvod podle § 211 odst. 1, odst. 6 písm. a) trestního zákoníku ve formě pomoci podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku

a odsuzují se

podle § 211 odst. 6 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **5,5 (pět a půl) roku** u každého z obžalovaných.

Podle § 56 odst. 2 písm. c) trestního zákoníku se pro výkon uloženého trestu **zařazují** do věznice **s ostrahou**.

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se poškozený XXXXX, IČ: XXXXX, se sídlem XXXXX, **odkazuje** s uplatněným nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í

Z dokazování provedeného u hlavního líčení vzal soud za prokázané, že obžalovaný M.P. byl od 6.10.2009 do 21.4.2012 předsedou představenstva obchodní společnosti XXXXX se sídlem XXXXX IČ XXXXX. Na počátku roku 2012 byl jediným akcionářem této společnosti obžalovaný F. B.. V průběhu měsíců ledna a února 2012 se všichni tři obžalovaní, tedy M. P., F. B. a P. H. domluvili na tom, že na úvěr odeberou luxusní vozidla, poskytnuté úvěry nebudou splácet a vozidla předají dalším osobám. Takto obžalovaní M.P. a F. B. jednali s pracovníky společnosti XXXXX jako s prodejcem luxusních osobních automobilů a jejím prostřednictvím s financující společností XXXXX se sídlem v Praze. Obžalovaný P.H. sdělil obžalovanému F.B. počet a typ vozidel, která mají být na úvěr odebrána. Obžalovaní M.P. a F.B. poté jednali zejména s vedoucím prodeje vozů ve společnosti XXXXX J.K. o tom, jaká vozidla mají obžalovaní zájem odebrat a jakým způsobem budou vozidla financována. Společnost XXXXX požadovala zaplacení akontace ve výši 30 % z kupní ceny vozidel a osobní ručení obžalovaného M.P.. Obžalovaný P. H. od neustanovených osob slovenské národnosti zajistil finanční prostředky na zaplacení akontací. Po opakovaných schůzkách obžalovaných M.P. a F.B. a s J.K. či dalšími pracovníky společnosti XXXXX podepsal obžalovaný M.P. jako předseda představenstva společnosti XXXXX dne 6.2.2012 tři smlouvy o úvěru na pořízení tří vozidel Audi A7 a dne 24.2.2012 čtvrtou smlouvu o úvěru na pořízení dalšího vozidla Audi A7. Obžalovaný F.B. ještě s dalšími neustanovenými osobami vozidla u prodejce XXXXX převzal, předal je obžalovanému P. H., který je poté předal dalším neustanoveným osobám, které tato vozidla převezla na Slovensko. Všichni tři obžalovaní věděli, že společnost XXXXX s ohledem na svou špatnou finanční situaci nebude schopna hradit sjednané měsíční splátky, neboť nedisponovala žádným volnými finančními prostředky. Rovněž tak obžalovaní věděli, že

vozidla nebudou užívat osoby figurující v orgánech společnosti XXXXX ani její zaměstnanci, ale že budou předána třetím osobám. Obžalovaní F.B. a P.H. taktéž dne 15.2.2012 uzavřeli fiktivní smlouvy o dlouhodobém pronájmu těchto vozidel, ve kterých F.B. za společnost XXXXX pronajal vozidla společnosti XXXXX, za kterou jednal obžalovaný P.H.. Celkově poskytnuté úvěry na všechna čtyři vozidla od společnosti XXXXX činila 5.163.200 Kč, přičemž obžalovaný F. B. dne 27.4.2012 uhradil pouze splátky v celkové výši 106.545,65 Kč. Další splátky na poskytnutých úvěrech již obžalovaní nehradili a po vypovězení úvěrových smluv a výzvách k vrácení vozidel tato společnost XXXXX nevrátili. Tímto jednáním tak způsobili poškozené společnosti XXXXX celkovou škodu ve výši 5.056.654,40 Kč.

Obžalovaní F.B., M.P. i P.H. využili svého zákonného práva k věci nevypovídat, a to jak v přípravném řízení, tak v hlavním líčení. Dokazování bylo provedeno výsledkem níže uvedených svědků a provedením níže uvedených listinných důkazů:

K věci byli vyslechnuti následující svědkové:

Svědka K.P. (č.l. 1079 a 521) uvedl, že před pár lety ve společnosti XXXXX sháněli nějakou akciovou společnost. Tenkrát se seznámil s panem H., který mu řekl, že společnost XXXXX bude na prodej. H. nijak blíž neznal, poznal její prostřednictvím svých známých. O společnosti se nic bližšího nedozvěděl. Doklady, které mu měly být předány, mu předány nebyly. Na několik výzev k poskytnutí účetnictví společnosti XXXXX nikdo nereagoval, takže je neměl k dispozici. Dosadil proto do společnosti svého člověka-paní K., která s nimi měla spolupracovat na restauraci a ta měla vstoupit asi do představenstva společnosti, aby zjistila podrobnosti kolem společnosti. Jelikož se jí nepodařilo ani za 2 nebo 3 měsíce dostat do účetnictví a měli informace, že s firmou je něco špatně, tak požádali, aby mohla vystoupit, což se stalo. Podle svědka společnost neměla žádný majetek. O nákupu luxusních vozů mu není nic známo.

Svědka J.G. (č.l. 276) vypověděl, že asi v roce 2012 společně s K.P. chtěl podnikat v restauracích. Pan P. navrhl, že si pořídí společnost. Naskytla se možnost koupit akciivku, tak se dostali ke XXXXX s panem P. jeli za paní K. do XXXXX. Ona měla XXXXX vést a musela vyřídit nějaké dokumenty. Vezli ji na poštu kvůli ověření podpisu. Pak zjistili, že je tam nějaký problém a ukončili to.

Na dotazy uvedl, že paní K. předtím vůbec neznal a neví, jestli se ona znala s P.. V Kroměříži šla do banky vyřídit přístup k účtu XXXXX, ale byl tam nějaký problém. Svědek tuší, že paní K. tehdy umývala auta a neřešil, zda je osoba, která je schopna řídit akciovou společnost. O uzavření úvěrových smluv na nákup motorových vozidel Audi nic nevěděl.

Svědka T. K. (č.l. 1050 a 307) vypověděl, že na schůzce v M-Paláci, kde bylo více lidí, se zmínili, že do nějaké firmy shání nějaké vozy Audi. Je dlouholetým zákazníkem v Kyjově, dal jim na sebe kontakt, aby ho oslovili s poptávkou a tuto odeslal do Kyjova. Neví, co to bylo za osoby, se kterými jednal, bylo to řádově 6 – 7 lidí, které nikdy neviděl.

K dotazům uvedl, že mu bylo řečeno, že do poměrně prosperující firmy s fotovoltaickými elektrárnami chtějí koupit nějaká nová vozidla. Do jaké firmy přesně měla být vozidla pořízena neví, mělo to být do té firmy, která prodávala elektrárnu. Byla to buďto XXXXX nebo Prostějovská, to si už nevybavuje.

K e-mailům na č.l. 366–9 uvedl, že jméno F.B. si teď už nevybavuje, ale určitě to byl on, když spolu komunikovali. Poptávka byla asi po 7 vozidlech. Vozidla měla jít do firmy. Následně, když byl předvolán na policii, se dozvěděl, jak celá situace dopadla, dozvěděl se, že ta vozidla nebyla zaplacená.

Nikoho z osob přítomných v jednací síni svědek nepoznával, jméno P. H. mu nic neříká.

Ze zaměstnanců společnosti XXXXX, která dodala předmětná vozidla, byli jako svědci vyslechnuti J.K., T.K., M.U. a T.H..

Svědék J.K. (č.l. 1026 a 351) uvedl, že byl prodávající vozů Audi A7, jednal s panem P. a panem B.. Zprostředkovali financování vozů u společnosti XXXXX. Jednal v podstatě buď zároveň s oběma, nebo střídavě, nicméně s oběma pány ohledně nákupu vozů, uzavření objednávky i smluv o financování a celý proces s tím spojený.

Na dotazy uvedl, že obžalovaní jednali za společnost XXXXX, pan P. byl jednatelem společnosti a u pana B. nebylo určeno, jaký vztah ke společnosti má. Vozidla měla odebírat společnost XXXXX a předávací protokoly podepisoval pan P..

Ekonomickou situaci společnosti si při procesu schválení financování prověřovala firma XXXXX jako leasingová společnost. Byly k tomu poskytnuty doklady, určitě nějaké daňové příznání a výsledovky, tzn. veřejně dostupné výsledky firmy. Všechno, co šlo přes něj, poskytl z emailové komunikace policii.

K emailům na č.l. 366-391 a 395 uvedl, že kdo konkrétně které doklady posílal si nevzpomene, to by mělo být vidět v emailové komunikaci, nicméně komunikoval emaily i telefonicky s panem P. i s panem B..

Svědék uvedl, že přesný účel, pro který chtěla XXXXX pořizovat vozidla, neznal, pouze se mezi řečí bavili, že by to mělo být pro management firmy, ale konkrétně nic zmíněno nebylo. Neví, čím přesně se firma zabývala, nemluvili o tom, kolik má firma zaměstnanců nebo jak si stojí ekonomicky.

Původní plán byl sedm vozů, nakonec byly odebrány čtyři, potom už pánové přestávali komunikovat a pořád se to natahovalo, čekali na uhrazení akontace za ty zbývající vozy, k čemuž nakonec nedošlo. Z logiky věci vyplývalo, že peníze asi mají, když vozy chtějí, ale konkrétně se nebavili, jestli mají nebo nemají peníze na uhrazení akontace. Solventnost společnosti si prověřuje leasingová společnost. Nebavili se o tom, zda má společnost dostatek prostředků na hrazení měsíčních splátek.

Svědék taktéž uvedl, že si již nevpomene, zda se bavili o podmínkách leasingu, kdo vozidla může používat nebo co se s nimi může dále dít, je to všechno popsáno v leasingových smlouvách a ve všeobecných podmínkách.

U prvních tří vozů u fyzického předání nebyl, na základě informací kolegů, kteří toto provedli místo něj, u toho byl pan B. a dál už neví, kdo tam byl a poslední vůz si fyzicky přebíral a odvážel z prodejny pan B.. Pan P. byl vždy přítomen u podpisu smluv s tím, že vozidla převzal co do podpisu smluvní dokumentace, takže vozy viděl připravené a podepsal převzetí těch vozů, ale u fyzického převzetí nebyl. U prvních tří vozů neví, zda podpis smluv a převzetí zboží proběhlo časově jindy, převzetí posledního auta proběhlo později než byl podpis smluv. I dnes poznává pana P. a pana B., nikoho dalšího v jednací síni nezná.

U některých vozů byla zaplácena první splátka, u některých dokonce ani jedna a potom už splátky nechodily. Placeno je přímo na účet leasingové společnosti. Nedožvěděl se, co se s auty stalo. Tento obchod nebyl zásadně ničím zvlášť výjimečným. Pokud se týká počtu vozidel a finančních prostředků, není to každodenní záležitost, nicméně to ani není jednorázová záležitost.

Jako zástupce prodejce nemá povinnost prověřovat solventnost klienta, jeho povinností je předání vozu až po uhrazení akontace a v případě, pokud není financováno z leasingu či úvěru, tak po uhrazení plné částky na účet prodávajícího. Neví, jakým způsobem XXXXX prověřuje solventnost zákazníka. Podle míry rizika bývá vyžadováno zajištění ručitelem, je to na konkrétním schválení a vyžádání od leasingové společnosti. V tomto případě byl ručitelem pan P. jako jednatel společnosti, jako soukromá osoba. O tomto se bavili a on s tím neměl problém. Neví, zda u tohoto byl i pan B., nicméně potom byli dotazováni, pokud by pan P. přestal být jednatelem společnosti, zda může být toto ručitelské prohlášení nebo ručení převedeno na jinou osobu, příp. na nového jednatele firmy. Dali jim informaci, že může, pokud to leasingová společnost schválí.

Svědék se podílel na prodeji všech vozů. Podpisy smluv a smluvní dokumentaci zajišťovala M.U. jako asistentka pro financování, předání dělali kolegové prodejci paní K. a pan H..

Nezpomene si, kdo konkrétně říkal, že vozidla jsou určena pro management společnosti, bylo to pouze při řeči a neví, se kterým z pánů se o tom bavili. Není si jistý, zda u toho byli přítomni oba dva.

V rámci tohoto obchodního případu se nesetkal se jménem P.H.. Jednání s panem P. a B. bylo standardní, nebylo tam nic, co by nasvědčovalo nějaké nestandardnosti. Nepřipadalo mu, že by pánové P. a B. byli nějak nastrčeni, příp. jednali za někoho jiného.

Svědčyně T. K. (č.l. 1053 a 408) uvedla, že ve firmě měl tento obchod na starosti pan K. a pouze mu pomáhali se smlouvami a s předáním vozu. Jednala s panem P. a pak fyzicky předávala panu B. dvě auta.

Auta chtěla odebírat XXXXX. S panem P. jednali, když se řešilo financování. XXXXX nechtěl profinancovat ta auta a po panu P. požadovali, aby ručil svou vlastní osobu, aby tyto vozy profinancovali. I se slečnou U. řešily, jestli je možnost a za jak dlouho se on jako osoba může z ručení vypsat, protože se toho bál, aby ručil za tato auta.

Osobně neviděla, zda společnost XXXXX předávala doklady k posouzení bonity, ale stoprocentně musela, protože jinak by to financování nemohlo proběhnout. Doklady se předávaly kolegyni U., která přímo řeší financování a posílá to na společnost XXXXX. Kdo a jaké doklady v tomto případě předával neví. Bonitu společnosti posuzovala XXXXX, přes kterou se vozy financovaly.

S M.P. jednala pouze jednou, když podepisovali smlouvy se slečnou U. a současně, kdy se on ptal na to, jestli je možnost, aby nemusel být ručitel té společnosti. Je to běžná otázka každého klienta, který musí ručit ještě navíc sám sebou. Nepamatuje si už jaké měl postavení ve společnosti, neví, jestli vůbec tam byl jednatel nebo něco. To ručení se realizovalo formou smluv, kolegyně U. tyto smlouvy nachystala a pan P. přijel, aby je podepsal.

Svědkyň osobně předávala dvě vozidla a u těch pan P. nebyl. Ví, že tam byl pan B. a ještě někdo, neví kdo a v podstatě to bylo jenom čisté předání. Jaký vztah měl pan B. ke společnosti neví. Vnímala, že on byl ten hlavní člověk, který to řešil. Řešil s panem K. posílání záloh, peněz na tyto vozy. On byl u předání vozů vždycky. Neví, jakou roli hrál ve společnosti, ale působil tak, že je nejhlavnější.

Svědkyň v jednací síni poznala obžalovaného P.. K obžalovanému B. uvedla, že toho viděla často, ale už neví, jak vypadal. Jméno P.H. jí nic neříká, toho nezná.

O společnosti, která auta pořizovala, nevěděla vůbec nic. K čemu budou vozidla sloužit nevěděla. Tento celý obchod dopadl asi zřejmě hodně špatně. Jenom zaslechla, že společnosti XXXXX, přes kterou šly vozy, snad společnost XXXXX, možná zaplatila jednu nebo dvě splátky a tím to skončilo a slyšela, že vozy jsou někde nedohledané.

Co se týče té další osoby, která odvázela auto, neví, kdo to je, nikdy ho neviděla. Byl to čistě řidič. Když auta předávala panu B. i tomu pánovi, tak je nezajímalo, jakou to má výbavu, čistě šlo jenom o to sednout do vozu a odjet. Vypadalo to, že oni s těmi auty jezdit nebudou, výbava je vůbec nezajímala.

Nechce nikoho urazit, ale přišlo jí, že ten člověk nevypadal na majitele tak drahého vozu. Nedokáže říct, jak byl oblečen, co měl na sobě. Měl asi nějakou normální bundu, rifle, neřekla by, že to bude člověk, který bude jezdit v autě za 2 miliony. Je to ale její subjektivní pocit.

Svědkyň M.U. (č.l. 1056 a 577) vypověděla, že vedoucí prodeje J.K. jí řekl, že má schválit financování pro vozy Audi Q7 na společnost XXXXX. Postupovala dle klasických standardních úkonů. XXXXX požadoval ručení, jelikož se jednalo o vyšší financovanou hodnotu. Všechno za tu firmu podepisoval pan P..

Na dotazy uvedla, že XXXXX posuzuje bonitu společnosti na základě ekonomických výsledků z minulého roku. Co z té firmy bylo zasláno za podklady si přesně nevybavuje, podle ní ekonomika, rozvaha, výkaz zisků a ztrát a tyto věci. Standardně to, co XXXXX vždy požaduje. Myslí si, že to bylo v elektronické podobě, e-mailovou formou. Jak to přišlo na XXXXX neví, kdo to komu poslal neví.

Posouzení bonity klienta XXXXX trvalo týden, pět pracovních dnů. Neobvyklého tam nic nebylo. XXXXX vyžadoval ručení jednatele.

S panem P. se setkala až při podepisování smluv a ještě u toho seděl pan B.. Pokud si vzpomíná pan P. byl zapsán jako jednatel společnosti XXXXX. Proč tam byl pan B. neví, asi taky figuroval v té společnosti, už si to moc nevybavuje. Postup byl naprosto standardní, vše probíhalo tak, jak mělo.

Vždycky, když byla schválena smlouva, tak se i předávala vozidla. Všechna auta ale nešla v jeden den, to bylo postupně. Myslí si, že předání vozidel bylo 3x. Přítomen u toho byl vždy podepisující pan P. a ještě ten druhý pán, podle ní pan B.. Myslí si, že k těmto čtyřem vozidlům se ty jednotlivé smluvní dokumenty podepisovaly natřikrát. Fyzické předání vozů provádí prodejci. Myslí si, že v tomto případě vozidlo předával J. K. a T. K.. Ví, že T. H. pak řešil přihlášení těch vozidel.

O společnosti XXXXX nic nevěděla. Pro ni to byla nová firma, kterou schvalovala se XXXXX k převzetí vozů. O historii firmy nic nevěděla. Jaké měla výsledky neví, s nikým z těch pánů se nebavila ohledně toho, k čemu vozidla budou sloužit, ani o firmě.

Ze smlouvy o úvěru se nezjistí, kdy byla smlouva podepsána.

K ekonomickým podkladům na č.l. 396, 397, 400 – 403 uvedla, že to bylo asi posíláno na XXXXX. Tyto podklady nestuduje, protože neschvaluje bonitu klienta, pokud jí to přijde e-mailem, tak to pošle hned na XXXXX. Zadává informace o firmě, o vozidle do programu pro XXXXX, odešle to elektronicky, XXXXX to schválí a ona pak všechny podklady vytiskne a chystá k předání.

Kdo jí ty podklady předal konkrétně v tomto případě neví, s klientem komunikoval prodejce. Není si úplně jistá, jestli to e-mailem posílala na XXXXX, myslí, že spíš J. K.. Podklady ověřuje XXXXX, on půjčuje peníze.

Svědék T. H. (č.l. 1051 a 288) uvedl, že pracuje ve společnosti XXXXX, byl zaúkolován nadřízeným panem K., aby provedl přihlášení 2-3 vozidel na odboru dopravy Městského úřadu v Kroměříži a poté SPZ a technické průkazy předal.

Při přebírání vozidel figurovalo jméno B., bylo tam více lidí, bylo to asi na etapy. Osoby, které figurovaly v té věci, zahlédl při předání, a dále, když potom předával značky s technickými průkazy. Koho zahlédl a komu předával značky s technickými průkazy už neví. Není si jmény jistý, myslí, že ty značky přebíral pan P..

Z osob přítomných v jednací síni jsou mu povědomí obžalovaní B. a P..

Ví, že se to přihlašovalo na společnost XXXXX. Má pocit, že jméno, které bylo takové hlavní, byl pan B.. Při řešení tohoto obchodu slyšel hlavně jeho jméno.

Poznávací značky a technické průkazy předával v Kroměříži v budově, kde byla Česká pojišťovna, na dveřích bylo napsáno ZFP Akademie nebo něco takového. Myslí, že tam byly dvě osoby a že tam měl být pan P..

O společnosti XXXXX se nic bližšího nedozvěděl, neměl důvod nic zjišťovat, dostal příkaz přihlásit vozidla a odevzdat značky a vrátit se zpět do firmy. Na místě, kde značky předával, neměl důvod se s někým bavit, nic nezaslechl. Když předával značky, vozidla určitě neviděl. Určitě se ani neptal, kde jsou, k čemu budou sloužit.

Ohledně společnosti XXXXX byli jako svědkové vyslechnuti J.P., H.M., R.H. a A.R..

Svěděk J.P. (č.l. 1029 a 508) uvedl, že ve společnosti XXXXX byl zaměstnán od 15.4.2011 do 15.5.2012 jako účetní a zpracovával účetnictví a výkazy společnosti. Společnost vykonávala servisní činnost pro fotovoltaickou elektrárnu, prováděla obchodní činnost a vedli účetnictví. Zaměstnanci byli dva s kolegyní H.M.. Společnost vydělávala na pokrytí nákladů, které při provozu měli, byly zaplacený mzdy a výdaje, které souvisely s činností, nájem, internet. O celé kauze s auty se dozvěděl až když do kanceláře přišel obchodní zástupce autosalonu s tím, že nese specifikace vozidel, která se podle objednávky mají nakoupit. Následně probíhala nějaká jednání, kde se dostavil i pan B. a jednal s jeho bratrem, ale neví, o čem.

Na dotazy svědek potvrdil, že kancelář navštívil obchodní zástupce z autosalonu XXXXX z Kyjova a dovezl objednávky na vozidla a následně tam přijel, když vozidla byla dodána a šel na dopravní úřad pro SPZ. Dvakrát toho pána v kanceláři viděl, dnes by ho asi nepoznal. Věděl o tom z účetnictví, protože přišly faktury na čtyři vozidla, zaúčtovali úvěr, protože se jednalo o úvěr, šlo o pořízení do hmotného majetku, takže to zavedli do účetnictví, do daňového přiznání k DPH za to období, kdy se ty vozidla pořizovaly a následně chodily na adresu společnosti korespondence z leasingové společnosti, když nebyly uhrazeny splátky, tak chodily výzvy k úhradě pohledávek. Již v přípravném řízení svědek uvedl, že nebyla uhrazena hned druhá měsíční splátka, protože XXXXX zaslal penalizační faktury za úroky z prodlení a smluvní pokuty vyplývající z neuhrazení daných splátek. Nakonec přišel dopis o odstoupení od úvěrových smluv a žádost o vrácení vozidel. Protože bratr již nebyl od 21.4.2012 předsedou představenstva, tak pošťáčka nosila poštu svědkovi. Po bratrovi byla statutárním orgánem paní K., kterou však nikdy neviděl. Tato, poté, co ji navštívili ze XXXXXU zaslala na adresu společnosti písemnou žádost o zrušení své funkce jako statutárního orgánu u důvodu jejího odstoupení z funkce člena představenstva.

Ve statutárních orgánech společnosti v době, kdy se vozidla pořizovala, byl bratr. O nákupu aut se s bratrem nebavil, o tom se dozvěděl, až přišel ten člověk a přišly doklady od

XXXXXu k zaúčtování. Potom se s ním o tom bavil, protože zaúčtovali, že pan B. vkládal hotové peníze do banky. Předtím u společnosti měl půjčku, tak řešili zaúčtování těch peněz, protože pan B. jako akcionář měl půjčku od společnosti a vklady, které vložil do KB v Kyjově, byly následně po obdržení vkladových lístků z banky zaúčtovány jako umoření půjčky pana B.. V účetnictví byla tedy zavedena půjčka pana B., o které se účtovalo, ve výši cca 1.950.000 Kč. Neví, ze kdy tato půjčka byla. Netuší, k čemu byla částka použita, nebyl u toho. Hovoří o stavu účtu pohledávka za společníkem, který našel v účetnictví, když účetnictví přebíral a začal v roce 2011 společnost účtovat.

Nezabýval se tím, k čemu vozidla slouží, bral to jako záměr nebo jestli to bylo přání pana B. jako majitele společnost, že chtěl koupit vozidla. Pan B. byl jediným akcionářem XXXXX. Pan B. když docházel do kanceláře, tak jednal s bratrem.

Auta nikdy neviděl, netuší, kde se pohybovala. Upomínky chtěl řešit s předsedou představenstva.

Svědék dále uvedl, že obžalovaného P.H. nezná.

K rozvaze na č.l. 396 vypověděl, že ji netvořil, protože účetnictví vedl v programu POHODA, který má automatizované výstupy, toto je staženo z internetu a vyplněno a připadalo mu to nesmyslné, když mu to pan vyšetřovatel ukazoval. Údaje ve výkazech z roku 2011 jsou zcela smyšlené a neodpovídají absolutně realitě. K přiznání k dani z příjmu za rok 2010 na č.l. 400-403 uvedl, že nic zásadního v roce 2010 neproběhlo. Rozvahy a výsledovky, které mu byly ukázány, jsou nesmyslné a nejsou čerpány údaje z faktického stavu, protože jsou tam nafouknuté majetkové účty na řádku 004. U daňového přiznání za rok 2010 a příloh předpokládá, že odpovídají skutečnosti, ale on toto nevyplňoval a nedělal ho. U rozvahy uvedl, že to nesouhlasí, protože když se vezmou ta minulá období, tak to nesouhlasí s tím, co je ve výkazech za rok 2010. Poslední sloupec 4 by měl odpovídat běžnému období v roce 2010 a ty částky jsou tam jiné.

O pronájmu se dozvěděl, až když přišly smlouvy o pronájmu vozů. Bratr už potom nebyl předseda představenstva a ani nebyl v kanceláři, řekl mu, že toto nastalo, ale nepamatuje si, co on na to říkal.

Byl seznámen pouze s tím, že byla smlouva o pronájmu vozidel, na základě té smlouvy se měla vystavit faktura, následně se faktura stornovala, protože plnění neproběhlo. Jednou viděl tu smlouvu, faktura byla vystavena na nějakou společnost a předpokládá, že společnost zastupoval pan H.. Nepamatuje se, zda řekl pan B., že pronajal vozidla panu H., ale předpokládá, že to mohl být statutární orgán té společnosti, které se ty vozidla pronajímaly.

Svědčyně H.M. vypověděla (č.l. 1036 a 434), že když pracovala v XXXXX, přišly faktury za nákup čtyř osobních automobilů Audi. Všechno řádně zaúčtovali a později se dozvěděla, že auta zmizela. Byla vyzvána, aby zaslala na policii všechny doklady. Do společnosti nastoupila v červenci 2011 a byla tam do května 2013. V době, kdy nastoupila, se vedlo účetnictví pro asi čtyři další firmy.

Na dotazy uvedla, že faktury, které se vystavovaly, byly pouze za zpracování účetnictví a neví, jakou jinou činností by se firma zabývala.

Ve firmě byla ona a J.P.. M.P. tam jezdil zřídkka. Pracovní smlouvu s ní podepisoval M.P. a později, v roce 2012 nebo 2013, byl ve firmě nový jednatel P.S., ale s tím už se nikdy nesetkali, osobně ho neviděla, potom to převzal správce konkurzní podstaty. Akcionářem byl asi pan B., ale přesně neví. Když nastoupila, tak firmu řídil M. P..

O nákupu aut toho moc neví. Když přišly faktury, tak vůbec nevěděla za co to je, až později se dozvěděla, že měli koupit auta, ale tyto nikdy neviděla, neviděla ani technické průkazy.

S panem B. nikdy nemluvila, za dobu, kdy tam pracovala, jen asi dvakrát navštívil kancelář, ale zdržel se tam chvilku a nikdo jí ho ani nepředstavil.

Nákup aut řešila s J.P., ten řekl, že to musí vyřešit s M. a potom řekl, že auta se nakoupila, neví z jakého důvodu, a že zaúčtuje nákup aut a pořídí je do majetku XXXXX. J.P. neříkal, proč auta byla nakoupena, ani neví, z čeho se to mělo platit. Pouze na dokladech, kterými byla zaplacená asi záloha, byly čtyři pokladní složenky, na každé bylo asi 300 tis. Kč a jméno pana B.. Co se s auty stalo neví, až od policie se dozvěděla, že auta se měla ztratit.

Společnost na tom nebyla ekonomicky dobře, když přišly faktury za auta, tak s J.P. řešila, jak to zaúčtuje, protože na dokladech, kterými byly zaplacené zálohy, bylo jméno pana B. a v té době na účtu XXXXX nebyly žádné peníze. Byla tam nějaká půjčka, nějak se to započítávalo, to řešil P..

K rozvaze na č.l. 396-397, uvedla, že když zpracovávali daňové přiznání, tak všechny výkazy se tiskly z programu POHODA, ve kterém se účtovalo, do těchto formulářů se nevypisovalo, k údajům se nedokáže vyjádřit.

K daňovému přiznání za rok 2010 na č.l. 400-403 svědkyně uvedla, že za rok 2010 nic nezpracovávala. K rozvaze a výkazu zisků a ztrát za rok 2010 na č.l. 406-407 svědkyně uvedla, že nejde o formát, který používali.

K smlouvě o nájmu dopravního prostředku na č.l. 59-60 svědkyně uvedla, že tato jí vůbec nic neříká, nikdy ji neviděla. K razítku se nedokáže vyjádřit, možná vypadalo podobně, co se týče podpisu, neví čím by mohl být.

Obžalovaného P.H. nezná. Neví, kdo byl vlastníkem akcií společnosti XXXXX.

Svědék R.H. vypověděl (č.l. 296), že někdy v roce 2010 ho oslovil M.P., že zakládá nějakou společnost a potřeboval by lidi do vedení této společnosti. Tehdy podepsal nějaké

papíry a asi po roce nebo po dvou letech mu volal někdo ze XXXXXu a chtěli, aby vrátil auta. Zavolal M.P., říkal, že neví, co se po něm chce a on říkal, že to vyřeší.

Na dotazy uvedl, že mu není známo, čím se skutečně XXXXX zabývala. Myslí si, že byl v představenstvu, to našel na výpise z internetu. Funkci ve skutečnosti nijak nevykonával. O uzavření úvěrových smluv na nákup vozidel Audi mu není nic známo.

Svědék A.R. vypověděl (č.l. 539), že jeho známý M. P. mu sdělil, že bude zakládat firmu a potřebuje nějaké lidi do dozorčí rady. Svědkovi sdělil, že v podstatě nebude nic dělat a bude za to mít nějakou odměnu. Pak se svedla řeč i na to, jestli by tam nechtěla jít i svědkova manželka, ta s tím taky souhlasila. Fakticky svědek ani manželka nevykonávali žádnou činnost, byli tam vedeni asi 3 roky.

K zápisu o rozhodnutí jiného akcionáře P.T. ze dne 7.5.2012 uvedl, že za ním přišel M. P., že B. to celé podělal a společnost budou prodávat. Předložený zápis mu domů přivezl bratr M.P. JP.. Svědek ho podepsal a šel podpis ověřit. Ve skutečnosti se jednání, o kterém byl vyhotoven zápis, nekonalo, akcie společnosti svědek nikdy neviděl. V roce 2012 mu M. P. říkal, že majitel pan B. bez P. vědomí nakoupil asi 5 Audin, které se ztratily. M.P. o B. mluvil jako o majiteli XXXXX.

Soud hodlal osobně vyslechnout jako svědka také P. S., tomuto se však nepodařilo doručit předvolání k hlavnímu líčení poštou ani prostřednictvím policie ČR. Bylo zjištěno, že je v celostátním pátrání pro jinou věc. Soud proto dospěl k závěru, že svědka nelze v současné době k hlavnímu líčení předvolat a osobně ho vyslechnout. Jeho výpověď z přípravného řízení proto u hlavního líčení přečetl ve smyslu § 211 odst. 2 písm. a) trestního řádu. Ve výpovědi v přípravném řízení (č.l. 551-553) **svědek P.S.** uvedl, že v roce 2012 se setkal s panem B. a tento mu nabídnul nějaké finance, pokud by v jeho akciové společnosti přijal pozici předsedy. B. potřeboval nějakého spolehlivého člověka dosadit na tu pozici za odměnu 60.000,- Kč měsíčně jako plat. Po vepsání své osoby do té firmy B. udělil plnou moc, protože B. to tak chtěl. Poté šli na sídlo firmy do Kroměříže. Zjistili, že prostory jsou zamknuté a vyklizené. Poté šli do KB v Kroměříži, zřídili nový účet a ukončili ten stávající. Po několika týdnech se s panem B. dostavil na předvolání FÚ v Kroměříži ohledně kontroly DPH k vozům Audi, o kterých se dozvěděl, až na FÚ. B. udělil plnou moc s tím, že všechno bude vyřizovat B. sám. Po nějakém čase svědkovi přišly doporučené dopisy, které předal panu B.. Potom začal tláčit na B. kvůli slíbeným penězům, které od něj nedostal. Chtěl po B., aby byl z té firmy vyvázán. Začala vážnout komunikace, nemohl se mu dovolat a nemohl ho sehnat. Posléze zkusil na rejstříkovém soudě v Brně se z té firmy vyvázat sám. Chyběl mu ale majitel nebo akcionář. Začal shánět B. kvůli těm akciím. Domluvili si schůzku, ale na tuto B. akcie nepřivezl. Dál už to nějak nepokračovalo, svědek ztratil heslo do datové schránky firmy, takže už tam neměl přístup. Občas mu došel ještě nějaký dopis, např. od ÚP.

Na dotazy svědek uvedl, že mu není známo, čím se XXXXX zabývala, na FÚ se dozvěděl jediné o dvou vozidlech Audi.

Jméno P.H. a společnost XXXXX mu nic neříkají. Jméno M.P. zná od pana B.. Pan B. říkal, že s jedním z nich je zadobře a s druhým měl nějaké konflikty ohledně té firmy. Proto

potřeboval někoho sem dosadit s tím, že firma má účet, na který by měly přijít nějaké finanční prostředky a aby s těmito prostředky mohl nakládat B. nebo svědek, resp. aby tyto nezmizely z účtu, proto dělali změny účtu v bance.

K zápisu o rozhodnutí jediného akcionáře v působnosti valné hromady ze dne 1.6.2012 uvedl, že všechno bylo připravené panem B., pouze nechal ověřit podpis.

Svědék L.L. (č.l. 1059 a 417), zaměstnanec společnosti XXXXX uvedl, že pracovali v té době pro společnost XXXXX, kdy jeho společnost vedla kompletní trestní řízení pro společnost XXXXX. V rámci této zakázky se dostali na XXXXX a jednalo se o to, že byly uzavřeny čtyři úvěrové smlouvy na Audi A7 a došlo k neplacení úvěrových splátek. Jim byla věc předána, aby buď zajistili auta, nebo provedli svoji činnost v rámci detektivních služeb, které společnosti XXXXX poskytovali. V rámci jejich šetření se zjistilo, že došlo nejspíš k úvěrovému podvodu a na základě toho podali trestní oznámení. Zjistili, že nejspíš došlo ke zkreslení ekonomických údajů společnosti při podání žádosti, kdy tyto se nezakládaly na pravdě a na základě toho společnost odsouhlasila úvěrové smlouvy. Pak se dozvěděli, že původně byla podaná žádost na sedm aut, ale došlo k uzavření úvěrových smluv jenom na čtyři auta. Vedli nějaká jednání s bývalým předsedou představenstva obžalovaným P., který mezitím opustil společnost. Jelikož měl ručitelský závazek proti úvěrovým smlouvám, upozornili ho, že pokud nebude splácet, tak XXXXX určitě uplatní ručitelský závazek na něm jako ručiteli. S obžalovaným B. vedli také nějaká jednání, protože zjistili, že díky jistému panu H. došlo k vyvedení aut na území Slovenské republiky a tam se už stopa ztratila. Svědek uvedl, že se mu moc nechtělo podávat trestní oznámení a jelikož je tam vysoká škoda, tak se snažili ta auta spíše zachránit a vrátit zpět do XXXXXU, vyčíslit škodu a pak eventuelně formou občanskoprávní podat žalobu buď na společnost nebo pochopitelně v žalobě by byl označen i P. jako ručitel. To se nepovedlo, auta zmizela. Svědek vypověděl, že se domnívá, že vše bylo organizované nějakou slovenskou mafií, ale pan B. i pan H. se vyloženě báli říct, kdo to měl údajně spunktovat, od koho si půjčili peníze na zaplacení zálohy, protože tam byly nějaké směnečné závazky. Společnost neměla na zaplacení akontace na čtyři auta. Obžalovaný B. podepsat jakožto ručitel nějakou směnku, ale od koho ty peníze dostali se nikdy nedopátrali a přenechali to na Policii ČR.

K dotazům svědek uvedl, že ve věci jednal on vždy s nějakým kolegou. S P., B. a H. se sešli minimálně 3x v Brně. B. jej individuálně navštívil minimálně 3x v kanceláři a P. taky. Ve věci byly ještě různé machinace s násilným obsazováním cizích lidí do akciové společnosti, protože se čekalo na odpočet DPH, protože někdo chtěl ještě DPH stáhnout, pan B. to určitě nebyl a pan P. vůbec ne. Také ví, že B. s H. byli na Slovensku, volali mu permanentně, a snažili se tam kontaktovat nějakého Slováka, který slíbil, že ta auta vydá, aspoň částečně. Svědek uvedl, že on šel dokonce tak daleko, že přesvědčil XXXXX, že by ta vlastní auta odkoupili, že by zaplatili dluh. Skutečně to nehodlal řešit trestním oznámením.

K dotazu, co se dozvěděl k celému obchodnímu případu, svědek uvedl, že se bavili naprosto otevřeně, ale pořád cítil, že je tam jistá hranice, za kterou obžalovaní měli strach jít, například aby řekli, kde jsou auta, že je na to někdo navedl, atd. Strach něco říct měl spíše obžalovaný H.. B. podle svědka nevěděl, kde auta jsou, protože kdyby to věděl, řekl by mu to. Mluvílo se jen o tom, že auta nejsou v pohybu. Svědek provedl lustraci na území Maďarska i

Ukrajiny a auta tam skutečně nebyla. Dle svědka auta nikdy neprojela ukrajinskou ani maďarskou hranici. Když se podalo trestní oznámení, věděli díky jistým průjezdovým kamerám, že auta jsou spíše zajištěna na Slovensku a bez pohybu.

Ohledně vztahu obžalovaných ke společnosti XXXXX uvedl, že P. byl předsedou představenstva a B. byl jediným akcionářem. Dále uvedl, že pan H. byl taková šedá eminence, protože by se prokázal jakousi smlouvou o dlouhodobém pronájmu těch motorových vozidel, on neměl žádné zaměstnance, ta vozidla ani nepřevzal. V prvopočátku svědkovi přinesli čtyři smlouvy s tím, že ta auta jezdí někde v Německu, že jsou v pohybu a že problém je jenom v tom, že společnost nemá peníze. V jednací síni svědek poznal všechny obžalované.

Smlouvy, že auta měla jezdit někde v Německu, mu přinesl pan H.. B. jej odkázal na P. s tím, že ten podpisoval smlouvy, ale fyzicky auta nepřebíral a že jsou dlouhodobě pronajaty v jiné společnosti. Na základě smluv o pronájmu aut, které mu byly předány v kopiích, se dostal k firmě H.. Jednal tedy s H. o tom, kde auta jsou. H. až později přiznal barvu, že ta auta fyzicky nemá, a to když jej svědek požádal, aby auta vydal, když jsou vypovězené smlouvy, protože je neoprávněně užívá. H. mu sdělil, že auta jsou na Slovensku, že kluci na Slovensku čekají na to, až jim pan B. vrátí peníze.

Schůzky na Slovensku byly minimálně dvě, ale dotyčný, na kterého H. s B. čekali, nedorazil. S kým se měli setkat neví. Byla to ale konkrétní osoba, která zastupovala nebo měla přímo v majetku ty vozy. Šlo o to, že se bude postupně vyplácet jedno auto, pak druhé, třetí, čtvrté. H. mu říkal, že auta jsou na bezpečném místě, v garáži, ve stodolách zaházené a že s jedním autem někdo jezdí, že auta, jak je převzali, vykazují nula kilometrů.

Na základě dotazů dále svědek uvedl, že B. mu řekl, že H. sehnal peníze od mafie, ta chtěla garanci a B. musel proti tomu vystavit směnku, té mafii nebo někomu, kdo dal peníze. Směnku neviděl. Ptal se, od jaké mafie, kdo dal peníze, na koho je vystavená směnka, jaké garance, ale neřekli mu to.

Z provedených listinných důkazů je třeba zmínit zejména následující:

Jednotlivé smlouvy o úvěru, protokoly o převzetí předmětů financování, splátkové kalendáře, obchodní podmínky úvěrových smluv a odstoupení od smluv se nacházejí na č.l. 8-57 spisu. Z těchto vyplývá, že společnost XXXXX uzavřela celkem čtyři smlouvy o úvěru na pořízení vozidel Audi A7. Při uzavírání smluv společnost zastupoval jako předseda představenstva obžalovaný M.P.. Tři vozidla byla převzata 6.2.2012 a jedno vozidlo bylo převzato 24.2.2012. Ručitelská prohlášení k úvěrovým smlouvám podepisoval rovněž obžalovaný M.P..

Na č.l. 59-70 se nacházejí smlouvy o nájmu dopravního prostředku datované 15.2.2012 a předávací protokoly na vozidla, podle kterých společnost XXXXX jako pronajímatel jednotlivé osobní automobily Audi A7 přenechává k dočasnému užívání nájemci XXXXX zastoupené jednatelem P.H.. Nájemní smlouva je sjednána na dobu neurčitou a ve smlouvě je stanoveno dohodnuté nájemné 60.000,- Kč včetně DPH za každý měsíc trvání nájmu. Z jednotlivých

splátkových kalendářů a vyčíslení poškozené společnosti XXXXX, s.r.o. (č.l. 74-83) vyplývá, jaká částka byla uhrazena v případě každé jednotlivé smlouvy na splátce hrazené předem, přičemž k datu 27.4.2012 byla na každou ze smluv uhrazena ještě jedna celá splátka. Poškozená společnost rovněž poskytla doklady, které jí byly předloženy v rámci ověřování bonity klienta (č.l. 110-113).

Podle zápisu z rozhodnutí jediného akcionáře (č.l. 187-188) jediný akcionář společnosti XXXXX F. B. odvolal s platností od 21.4.2012 členy představenstva M.P. a V.Z.. Usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 17.12.2012 (č.l. 189-193) byl zjištěn úpadek společnosti XXXXX na návrh J.P. a H.M.. Do insolvenčního řízení své pohledávky přihlásila i poškozená společnost XXXXX, s.r.o. (č.l. 194-200).

Obžalovaný F. B. již v přípravném řízení založil do spisového materiálu e-maily (č.l. 226-227), které mu ve dnech 16.1. a 17.1.2012 zasílal obžalovaný P. H. a jejichž obsahem je seznam vozidel Audi, která je možné objednat. Dále obžalovaný F. B. předložil pokladní složenky o úhradě splátek (č.l. 228-238).

V prosinci 2013 byly provedeny rekoznice podle fotografií s osobami F.B. a P.H.(č.l. 262-267). Těmto bylo ukázáno fotoalbum (č.l. 268-275) a měli se vyjádřit, zda na fotografiích poznávají nějakou osobu, se kterou se setkali v souvislosti s odebráním vozidel značky Audi společností XXXXX. Poznávající F. B. označil v předloženém fotoalbu osoby D.Š. a J.S. s tím, že jsou podobné mužům, které viděl na benzínce v Kůtech a dále označil osobu P.V. s tím, že je podobná osobě jednající na benzínce v Kůtech s panem H. P. H. ve fotoalbu označil M.K. jako M., se kterým se viděl dvakrát, poprvé v Brně, když jednali o tom, že pan B. chtěl prodat společnost a podruhé v Kyjově u autosalonu před tím, než se odebírala auta. Dále označil D.S. s tím, že tento mohl být ve skupině lidí v Kyjově před autosalonem a L.S. jako muže podobného vysokému muži z Kyjova.

V této souvislosti není bez zajímavosti, že z e-mailu zasílaného policejnímu komisaři obžalovaným M.P. vyplývá (č.l. 211), že tento se zmiňoval o osobách jmény P.V. a B.K..

Svědka J. K. do spisového materiálu založil e-maily (č.l. 366-369), kterými komunikoval s obžalovaným F.B.. Jejich obsahem jsou informace o možnostech objednání vozů Audi A7 a Audi Q7 a v e-mailu z 18.1.2012 F.B. uvádí, že zasílá požadované výkazy. V e-mailu z 1.2.2012 F. B. uvádí, že posílá DP (daňová přiznání) + přílohy. Rozvaha ve zjednodušeném rozsahu, výkaz zisků a ztrát, přiznání k dani z příjmů právnických osob společnosti XXXXX se nacházejí na č.l. 396-397 a č.l. 400-407.

Svědka L.L. předložil kupní smlouvu o převodu akcií XXXXX (č.l. 431-433), kterou mu e-mailem zaslal F. B. (č.l. 422). Podle této smlouvy měly být akcie převedeny na společnost XXXXX.

Na č.l. 448-457 se nacházejí skutečná přiznání k dani z příjmů právnických osob společnosti XXXXX za rok 2011, rozvaha a výkaz zisků a ztrát, jakož i příloha k účetní závěrce. Na Finanční úřad Kroměříž bylo rovněž podáno přiznání k DPH za první čtvrtletí roku 2012, ve kterém je uplatňován nárok na odpočet na základě faktur vydaných XXXXX, s.r.o. za

pořízení vozů Audi A7. Na základě vystavených dokladů bylo pořízení vozidel Audi zaneseno do účetnictví XXXXX (č.l. 477-495).

Z výpisu ETŘ (č.l. 602) vyplývá, že jedno z odebraných vozidel Audi bylo kontrolováno na hranici Itálie a Rakouska dne 7.6.2012, řídil ho turecký občan M.A., vlastníkem vozidla měl být P.V..

Ze sdělení společnosti XXXXX a výpisů z účtů (č.l. 621-629) vyplývá, že původně byly akontace na vozidla hrazeny vkladem v hotovosti na bankovní účet dne 30.1.2012, ovšem z důvodu neschválení nízké akontace ze strany společnosti XXXXX byly akontace na základě dohody s panem P. a panem B. 2.2.2012 vráceny na účet, který byl z jejich strany sdělen. Tento účet byl otevřen 1.2.2012 obžalovaným P. H. (č.l. 634), dispoziční právo k účtu měl pouze tento obžalovaný. Až následně pak byly akontace na vozidla uhrazeny vkladem v hotovosti na účet od 8.2.2012 ve výši stanovené společností XXXXX.

Jednotlivá vozidla byla přihlášena k registraci na Městský úřad Kroměříž na základě plné moci udělené M.P., toto činil svědek T.H. (č.l. 681-703).

Obžalovaný P.H. trval na osobním slyšení všech svědků vyslechnutých v přípravném řízení. Pokud úřední záznam o podání vysvětlení, který nemá povahu neodkladného nebo neopakovatelného úkonu, má sloužit státnímu zástupci a obviněnému ke zvážení, zda podat k soudu návrh, aby osoba podávající vysvětlení byla vyslechnuta jako svědek (§ 158 odst. 6 trestního řádu) a soudu slouží k úvaze, zda takový důkaz provede, je zřejmé, že řádná svědecká výpověď opatřená v přípravném řízení má ještě vyšší důkazní hodnotu a z jejího obsahu může soud vycházet při rozhodování o tom, zda osobu, která byla v přípravném řízení jako svědek vyslechnuta, předvolá k osobnímu slyšení v hlavním líčení. Za souhlasu státní zástupkyně i obžalovaných P. a B. byly ve vztahu k těmto obžalovaným přečteny ve smyslu § 211 odst. 1 trestního řádu svědecké výpovědi svědků J.G., R.H., P.O., A.R. a M.U., kdy z obsahu jejich výpovědí soud neshledal důvod, proč by je měl vyslýchat i ve vztahu k obžalovanému P.H., neboť tito se o něm vůbec nezmínili, respektive vůbec ho neznají a nepřišli s ním do kontaktu. Návrh na osobní slyšení všech svědků ve vztahu k obžalovanému P.H. soud proto jako nadbytečný pro rozhodnutí zamítl a zamítl rovněž návrh státní zástupkyně na osobní slyšení svědkyně I.K., neboť skutečnosti, ke kterým by svědkyně K. měla vypovídat, tedy k tomu, jak se stala členkou představenstva společnosti XXXXX, dostatečně objasnili svědkové G. a P., zejména však tyto skutečnosti nemají zásadní význam pro rozhodnutí.

Při hodnocení provedených důkazů dospěl soud k následujícím závěrům:

Je zřejmé, že odběr všech čtyř luxusních vozidel je jednoznačně podvodný. Jak vyplynulo z výpovědí svědků J.P. a H.M., společnost XXXXX měla natolik špatné výsledky hospodaření, že by jí úvěr na nákup vozidel zcela jistě nemohl být poskytnut. H.M. v této souvislosti vypověděla, že když přišly faktury za nákup předmětných aut, řešila s J.P., jak tyto zaúčtují, protože na dokladech, kterými byly zaplacený zálohy, bylo jméno pana B. a v té době na účtu XXXXX nebyly žádné peníze. Oba shodně potvrdili, že účetní doklady odeslané dodavateli

vozidel, tedy XXXXX které byly následně přeposlány společnosti XXXXX ke schválení úvěru, neodpovídaly skutečnému stavu hospodaření společnosti XXXXX. Oba taktéž shodně uvedli, že podklady nezpracovávali, navíc poukázali na skutečnost, že rozvaha byla zpracována v jiném programu než oni v předmětné roky ve společnosti používali. V předmětné době používali program Pohoda, avšak předložené materiály byly stažené z internetu a vyplněny. Údaje ve výkazech z roku 2011 označili oba svědci za zcela smyšlené a neodpovídající realitě a oba v rámci výslechu poukázali na konkrétní nesrovnalosti v předložených materiálech.

Svědka J.P. po zhlédnutí předložených materiálů navíc uvedl, že dle jeho názoru zásahy do dokladů nedělal nikdo, kdo rozumí účetnictví, protože v účetních výkazech chybí kontinuita. Oba svědci taktéž shodně vypověděli, že předmětné doklady, tedy předložení daňových priznání, rozvah a výkazů zisků a ztrát za rok 2010 a 2011 po nich nikdo nepožadoval, avšak tyto byly vytištěny a byly v šanonu v kanceláři společnosti volně přístupné.

Z výpovědí těchto svědků je zřejmé, že společnost XXXXX neměla dobré hospodářské výsledky a rozhodně neměla finanční prostředky na nákup předmětných luxusních vozů, resp. na zaplacení všech akontací a na postupné splácení jednotlivých úvěrových splátek. Společnost vykonávala servisní činnost pro fotovoltaickou elektrárnu, obchodní činnost a vedla účetnictví, kdy výdělek postačoval pouze na pokrytí nákladů, které při provozu měli, tedy na zaplacení mezd a výdajů, které souvisely s činností, nájem a internet. Je taktéž zřejmé, že tato společnost, ve které figurovali jako zaměstnanci pouze svědkové J.P. s H.M., nepotřebovala pro své zaměstnance či statutární orgán pořizovat luxusní vozidla v počtu 7 kusů, jak původně společnost požadovala a ani v počtu 4 kusů, které nakonec získala.

Obžaloba byla podávána i na základě obsahu úředních záznamů o podání vysvětlení provedených jednotlivými obžalovanými před zahájením trestního stíhání jejich osob. Z obsahu těchto úředních záznamů bylo mimo jiné dovozováno organizátorství obžalovaného P.H. ve smyslu § 24 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku na trestném činu spáchaném oběma spoluobžalovanými. Dokazováním provedeným v hlavním líčení však nebylo prokázáno, že by obžalovaný P.H. nabízel prodej společnosti XXXXX, že by tento podmiňoval odebráním luxusních automobilů na tuto společnost, případně dalšími požadavky, že by instruoval obžalovaného F.B. a při vyřizování úvěru na nákup vozidel, že by mu doporučil a poskytl kontakt na prodejce vozů, že by mu předal mobilní telefon se SIM kartou za účelem jejich vzájemné komunikace a že by mu udílel instrukce k převzetí vozidel.

Za dané důkazní situace, kdy sami obžalovaní nevypovídali, lze na skutečnost, že obžalovaní jednali na základě vzájemné dohody v úmyslu podvodně vylákat od úvěrové společnosti XXXXX úvěry na nákup předmětných vozidel, usuzovat z provedených důkazů, kdy tato skutečnost vyplývá zejména ze svědeckých výpovědí J.K., T.K., M.U. a T.H. - zaměstnanců XXXXX tedy společnosti, která dodala předmětná vozidla.

Všichni tito svědci shodně uváděli jako osoby, které v nákupu předmětných vozů figurovaly v souvislosti s XXXXX, obžalované P. a B.. Svědek J. K. uvedl, že jako prodávající vozů Audi A7 jednal v podstatě buď zároveň s oběma, nebo střídavě, nicméně s oběma obžalovanými jednal jak ohledně nákupu vozů, tak uzavření objednávky i smluv o financování a celého procesu s tím spojeného.

Svědka K. se tedy podílel na prodeji všech vozů. Podpisy smluv a smluvní dokumentaci zajišťovala M.U. jako asistentka pro financování, předání vozidel zajišťovali prodejci K. a H.. Svědkyně K. uvedla, že jednala s panem P. a pak fyzicky předávala panu B. dvě auta. Svědkyně U. uvedla, že s P. se setkala při podepisování smluv, byl u toho i B.. Svědek H. potvrdil, že při přebírání vozidel figurovalo jméno B.. Pokud jde o předávání značek s technickými průkazy, nebyl si sice svědek jistý, ale uvedl, že si myslí, že tyto přebíral pan P.. Oba obžalované v jednacím sání taktéž poznal.

Z uvedeného je tedy zřejmé, že oba obžalovaní ve vzájemné shodě jednali se zástupci společnosti XXXXX o nákupu předmětných vozidel, kdy objednali konkrétní vozidla s konkrétní výbavou, sjednali si platební podmínky, výši akontace, osobní ručení obžalovaného M.P. i odebrání vozidel. Oba se tedy společně účastnili celého zmíněného procesu nákupu vozidel, přestože jim muselo být zřejmé, že společnost XXXXX nemá prostředky na zaplacení akontací ani na úhradu pravidelných měsíčních splátek, ke kterým se jakožto statutární orgán společnosti zavázal obžalovaný P.. Skutečnost, že obžalovaní věděli, že vozidla nebudou sloužit k reprezentačním účelům společnosti XXXXX, se podává i z výpovědi svědkyně K., ze které vyplynulo, že předání vozidel bylo velmi rychlé. Běžně se taková vozidla předávají klientovi 2-3 hodiny, kdy jsou klientovi vysvětleny veškeré systémy ve vozidle a další věci ohledně výbavy vozidla. B., který s další osobou vozidla přebíral, však výbava vůbec nezajímala, chtěli jen odjet, což lze samozřejmě přičíst tomu, že tyto osoby věděly, že s vozidly jezdit nebudou, takže o systémech a dalších funkcích nepotřebují vědět nic bližšího. Svědkyně K. se mimo jiné vyjádřila i tak, že v podstatě jedna z osob, která si s obžalovaným B. vozidla odvážela, jí připadala spíše jako bezdomovec, nežli osoba, která bude jezdit s vozidlem za 2 miliony Kč. Z uvedeného vyplývá jak podvodný úmysl obou obžalovaných, tak skutečnost, že jednali ve spolupachatelství.

Role obžalovaného H. v celé kauze se do značné míry vyjasnila zejména výpovědí svědka L.L., který na základě pověření od XXXXXU pátral po tom, kde se odebraná vozidla nachází. Tomuto svědkovi obžalovaní postupně do jisté míry odkryli pozadí celé kauzy v tom smyslu, že šlo o podvodné vylákání vozidel a jejich následné předání dalším osobám na Slovensku. Ovšem celé skutečné pozadí podvodu v tom smyslu, kdo vozidla na Slovensku odebral, tedy to, které konkrétní osoby za celým podvodem zřejmě stály, svědkovi obžalovaní již neodkryli. Přestože výpověď svědka L. působila občas neuspořádaně, kdy svědek započal větu s jednou myšlenkou, ze které pak přešel do druhé, nebo naopak započal větu s určitou myšlenkou, kterou pak již nedokončil, je jeho výpověď odrazem toho, co se podává převážně z listinných důkazů. Výpověď svědka L. je logická v tom, že nejprve tento jednal s obžalovaným P. jako bývalým předsedou představenstva XXXXX, který podepisoval smlouvy o úvěru a převzal i osobní ručení za tyto úvěry. Od tohoto obžalovaného se dostal k osobě obžalovaného F.B., který byl v té době jediným akcionářem XXXXX a od tohoto pak dále k osobě obžalovaného P.H., který měl mít vozidla Audi A7 pronajata pro svou společnost XXXXX. Logická je výpověď svědka L. v tom, že mu obžalovaný H. sdělil, že smlouvy o pronájmu vozidel jsou podepsané neoprávněnou osobou, neboť obžalovaný B. nebyl oprávněn za společnost XXXXX jednat. Svědek L. též logicky objasnil, že na toto obžalovanému H. sdělil, že se vůbec nejedná o oprávnění k podepisování smluv, ale o to, kde se fakticky vozidla nacházejí, na což obžalovaný H. sdělil, že auta jsou na Slovensku a za celou věcí stojí organizovaná skupina. Není podstatné,

zda obžalovaný H. přímo svědku L. řekl, že se jedná o skupinu kolem osoby M., když podle názoru soudu by se spíše mělo jednat o osobu M., jehož trestní věc byla projednávána Krajským soudem v Brně, pobočka ve Zlíně a následně i Vrchním soudem v Olomouci, kdy podle vědomosti soudu se jednalo o závažnou trestnou činnost spojenou s vydíráním, přičemž hlavní pachatel M. je slovenské národnosti. Není rovněž důležité, zda uvedené jméno padlo od obžalovaného H., či zda si ho svědek L. domyslel na základě zpráv z médií a obžalovaný H. mu toto jméno odkýval.

Z výpovědi svědka L. se podává, že P., který již nebyl předsedou představenstva XXXXX, jej ohledně vozidel odkázal na B. a ten mu sdělil, že všechna vozidla byla na základě smluv o pronájmu a předávacích protokolů předána k užívání společnosti XXXXX, jejímž jednatelem byl právě obžalovaný H.. Ze spisového materiálu se podává, že smlouva byla pouze fiktivní, protože vozidla pro společnost XXXXX nikdy nejezdila, tato společnost neměla žádné zaměstnance, vozidla byla odstavena někde na Slovensku. Toto je podpořeno právě výpovědí svědka L., který uvedl, že když H. požádal, aby mu vozy vydal, protože předmětné smlouvy byly vypovězeny a on vozidla užívá neoprávněně, H. mu nakonec sdělil, že auta nemá, tato jsou na Slovensku, kde určité osoby čekají, až jim B. vrátí peníze a pak by tito lidé vrátili auta. Z výpovědi svědka L. se podává, že peníze na akontace měly snad pocházet od slovenské mafie, kdy B. se za ně zaručil nějakou směnkou.

Vozidla byla pronajata přesto, že z obchodních podmínek společnosti XXXXX k úvěrovým smlouvám bylo v bodě 4.1. (č.l. 34 spisu) uvedeno, že společnost, pro kterou se úvěr uzavírá, tedy v daném případě XXXXX, není oprávněna předat vozidla dál k užívání třetím osobám. Všichni tři obžalovaní si však byli vědomi skutečnosti, že vozidla nebudou sloužit společnosti XXXXX a budou předána dalším osobám.

Z emailové korespondence na č.l. 226-227 mezi obžalovanými B. a H. je zřejmé, že to byl právě H., který 16.1.2012 a 17.1.2012 B. sdělil, jaká vozidla má objednat, jejich počet i specifikaci, s tím, že akontace by měla být nejlépe 10 % a že tuto jsou schopni zaplatit. Akontace na tři objednaná vozidla ve výši 272.250,-Kč, 278.250,-Kč a 279.000,-Kč pak skutečně složil obžalovaný B. dne 30.1.2012, o čemž svědčí výpisy z účtů na č.l. 628. Svědek L. vypověděl, že B. mu svěřil, že peníze na zaplacení akontací mu sehnal H.. O tom, že peníze byly skutečně poskytnuty H., svědčí i skutečnost, že poté, co úvěrová společnost XXXXX akontace v uvedené výši nepřijala, protože požadovala akontace vyšší, byly tyto částky po dohodě s P. a B. vráceny na účet č. XXXXX uvedený B. a P.. Z údajů poskytnutých Komerční bankou, a.s. je zřejmé, že uvedený účet, na který byly vráceny peníze za akontace, byl založen dne 1.2.2012, pouhý den před vrácením akontací a majitelem účtu a osobou s dispozičním oprávněním byl právě obžalovaný H..

Samotné smlouvy o nájmu dopravního prostředku ze dne 15.2.2012 soud hodnotí v první řadě po obsahové stránce jako nevěrohodné, neboť všechny čtyři jsou datovány 15.2.2012, přičemž poslední vozidlo RZ XXXXX XXXXX odebrala od prodejce až 24.2.2012 a až 5.3.2012 tomuto vozidlu byla uvedená registrační značka přidělena (č.l. 699). Do 5.3.2012 tak nebyla ještě registrační značka uvedeného vozidla známa a nemohla se proto na smlouvě č.l. 68-69 a předávacím protokolu č.l. 70 objevit. Uvedená smlouva a předávací protokol proto nemohly být vyhotoveny v datech, které jsou na nich uvedeny, mohlo se tak stát nejdříve

5.3.2012. Dále pak tyto smlouvy o nájmu dopravního prostředku soud hodnotí i jako ekonomicky naprosto nesmyslné pro společnost XXXXX, neboť za situace, kdy podle splátkových kalendářů k jednotlivým úvěrovým smlouvám měla měsíční splátka úvěru včetně úroků a pojistného činit něco málo přes 30.000 Kč, by tato společnost platila za užívání vozidel přibližně o polovinu více, než kdyby si tato vozidla na úvěr pořídila sama. Tyto smlouvy ve skutečnosti měly pouze nepravdivě předstírat, že odebraná vozidla jsou v provozu pro společnost XXXXX, přestože ve skutečnosti byla vyvezena na Slovensko.

Výše uvedené důkazy, a to zejména přímý důkaz v podobě výpovědi svědka L., korespondující s dalšími provedenými důkazy - emailovou korespondencí mezi B. a H., skutečností, že akontace skládal B. a peníze byly vráceny na účet H., smlouvy o pronájmu vozidel z 15.2.2012, svědčí o tom, že taktéž obžalovaný H. byl zapojen do celé kauzy, kdy všichni obžalovaní věděli, že splátky za vozidla, jejichž objednávku zaslal H. B., nebudou placeny, protože společnost XXXXX nemá pro tento účel žádné volné peněžní prostředky. Peníze na zaplacení akontací sehnal právě H.. Obžalovaní věděli, že vozidla nebudou sloužit k deklarovanému účelu, protože společnost XXXXX je nikdy nebude využívat, že vozidla budou předána dalším osobám. Za účelem vylákání úvěrů od úvěrové společnosti XXXXX na nákup vozidel předložil B. nepravdivé a hrubě zkreslené přiznání k dani z příjmu právnických osob, rozvahu a výkaz zisku a ztrát společnosti XXXXX

Za škodu způsobenou společností XXXXX je třeba považovat to, o co se majetek poškozeného zmenšil. V daném případě činí škoda po odečtení akontací a prvních zaplacených splátek částku 5.056.654,40,-Kč. Vzhledem k tomu, že škoda byla způsobena ve výši přesahující 5.000.000,-Kč, jedná se již o škodu velkého rozsahu ve smyslu § 138 odst. 1 trestního zákoníku.

Výše uhrazených akontací a zaplacených prvních splátek byla správně zohledněna již v podané obžalobě, přičemž skutečnost, že následně po dokonání trestného činu došlo k postupnému nálezu a zajištění všech čtyř vozidel, která by měla být vrácena správci konkurzní podstaty společnosti XXXXX, následně by mohla být zpeněžena a výtěžek by směřoval do konkurzní podstaty společnosti, nemůže nic změnit na právní kvalifikaci jednání obžalovaných. Zisk jakékoliv částky z případného prodeje zajištěných automobilů bude možné do budoucna považovat pouze za náhradu již způsobené škody.

Pokud jde o možné spoluzavinění společnosti XXXXX, lze konstatovat, že je pravdou, že společnost zřejmě mohla a asi i měla být obezřetnější při prověřování ekonomické situace svého klienta, kdy jak vypověděl svědek L., mělo být zřejmě požadováno doložení obrátové historie, prostředků a obrátů na účtech. Je možné, že kdyby tyto skutečnosti úvěrová společnost lépe prověřila, možná by nedošlo k poskytnutí úvěrů. Je však faktem, že při sjednávání úvěrové smlouvy byly jako doklady, které úvěrová společnost požadovala k zjištění solventnosti klienta, tedy předložení daňových přiznání, rozvahy, výkazu zisků a ztrát, předloženy B. tyto dokumenty s nepravdivými a hrubě zkreslenými údaji, kdy na základě těchto byly úvěry poskytnuty a poškozené tím byla způsobena škoda. Nelze říci, že úvěrová společnost si počínala vyloženě neopatrně, protože podstatně zvýšila akontaci z původních 10% na 30% a navíc požadovala ještě osobní ručení P.. Toto byly podmínky společnosti, bez kterých by úvěry poskytnuty nebyly. Obžalovaný P. proto na osobní ručení přistoupil. Soud má tedy za to, že

v daném případě nějaké spoluzavinění poškozené společnosti v takovém rozsahu, aby mohlo všechny obžalované zbavit trestní odpovědnosti, není dáno. Skutečnost, zda někdo z obžalovaných nakonec měl či neměl nějaký profit z této spáchané trestné činnosti je v podstatě bezpředmětná, protože zákonné znaky skutkové podstaty trestného činu úvěrového podvodu nejsou takové, že by se pachatelé museli zcela nutně obohatit, k trestnosti postačuje obohacení jiného.

Obžalovaní M.P. a F.B. tak svým společným jednáním popsáním ve výroku rozsudku, kdy v průběhu měsíce ledna a února 2012 v Kyjově, po vzájemné dohodě, v úmyslu podvodně vylákat od úvěrové společnosti XXXXX, úvěry na nákup luxusních osobních motorových vozidel s cílem tato vozidla odebrat, s vědomím, že je fyzicky předají třetím osobám a s vědomím, že nebudou hrazeny pravidelné měsíční splátky úvěrů, sjednali u prodejce vozidel společnosti XXXXX uzavření úvěrových smluv k motorovým vozidlům, přičemž pro získání úvěrů předložil F.B. k prokazování bonity společnosti nepravdivé hrubě zkreslené přiznání k dani z příjmů právnických osob, rozvahu a výkaz zisku a ztráty společnosti XXXXX za rok 2010 a následně M.P. jakožto statutární zástupce společnosti XXXXX u tohoto prodejce v Kyjově podepsal čtyři smlouvy o úvěru za účelem pořízení nových vozidel zn. Audi A7, vozidla odebrali a předali dalším neustanoveným osobám, přičemž poskytnuté úvěry v celkové výši 5.163.200 Kč nespláceli, vyjma splátek ve výši 106.545,65 Kč uhrazených obžalovaným F.B. dne 27.4.2012, předmětná vozidla ani po vypovězení úvěrových smluv a výzvách k vrácení nevrátili, čímž společnosti XXXXX způsobili celkovou škodu ve výši 5.056.654,40 Kč, naplnili po objektivní i subjektivní stránce zákonné znaky skutkové podstaty zločinu úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1, odst. 6 písm. a) trestního zákoníku.

Obžalovaný P. H. svým jednáním popsáním ve výroku rozsudku, kdy v souvislosti s výše popsáním procesem sjednávání a uzavírání úvěrových smluv obžalovanými M.P. a F.B. sdělil obžalovanému F.B. počet a typ vozidel, která mají být odebrána, od neustanovených osob zajistil poskytnutí finančních prostředků na zaplacení akontací, dne 15.2.2012 s obžalovaným B. uzavřel jako zástupce společnosti XXXXX fiktivní smlouvy o dlouhodobém pronájmu vozidel a všechna čtyři vozidla Audi A7 od obžalovaného B. převzal a předal dalším fyzickým osobám, které je převezly na Slovensko, ačkoliv věděl, že společnost XXXXX nebude schopna plnit závazky plynoucí z úvěrových smluv a nedisponuje žádnými volnými finančními prostředky potřebnými k zaplacení akontací a na úhradu měsíčních splátek, naplnil po objektivní i subjektivní stránce zákonné znaky skutkové podstaty zločinu úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1, odst. 6 písm. a) trestního zákoníku ve formě pomoci podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku.

Z hlediska subjektivní stránky obžalovaní jednali v úmyslu přímém ve smyslu ustanovení § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, neboť věděli, že společnost XXXXX je ve špatné finanční situaci, nedisponuje žádnými volnými finančními prostředky a nebude schopna hradit měsíční splátky. Obžalovaní též věděli, že vozidla nebudou v užívání společnosti XXXXX, ale budou předána třetím osobám, tedy věděli, že svým jednáním porušují zájem chráněný trestním zákonem a toto porušení způsobit chtěli.

Jak již bylo výše uvedeno, u obžalovaných P. a B. shledal soud v jejich jednání spáchání zločinu úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1, odst. 6 písm. a) trestního zákoníku ve formě

spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku, u obžalovaného H. jeho jednání kvalifikoval oproti obžalobě tak, že se účastnil na tomto zločinu ve formě pomoci podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku. Soud nevezal za prokázané z žádných procesně použitelných důkazů, že by H. jednal jako organizátor daného trestného činu, konkrétně, že by například B. jako jedinému akcionáři XXXXX nabídl možnost odkoupení společnosti s podmínkou, že se musí nakoupit předmětné luxusní vozy. Soud vzal naopak za prokázané, že obžalovaný H. určil počet a typ vozidel, která měla být nakoupena, zajistil poskytnutí finančních prostředků na zaplacení akontací, avšak nepodílel se na sjednávání samotných úvěrových smluv. Naopak po faktickém převzetí vozidel tato předal blíže nezjištěným osobám, které je převezly na Slovensko a podepsal za nájemce fiktivní smlouvy o pronájmu předmětných vozidel. Toto vše dle soudu vykazuje spíše znaky pomoci, tedy umožnění jiným spáchání trestného činu, proto byl obžalovaný uznán vinným účastenstvím na zločinu úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1, odst. 6 písm. a) trestního zákoníku ve formě pomoci podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku.

Při úvahách o druhu a výši trestu soud přihlédl ke všem hlediskům uvedeným v § 39 odst. 1, 3 trestního zákoníku.

Z opisu rejstříku trestů a usnesení č.l. 794 bylo zjištěno, že usnesením OSZ v Přerově sp.zn. 1 ZK 287/2013 ze dne 5.12.2013 byla podle § 179c odst. 2 písm. g) tr. řádu odložena věc vedená proti M.P. pro podezření ze spáchání přečinu ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 148 odst. 1 tr. zákoníku a současně schváleno narovnání podle § 309 odst. 1 tr. řádu. Jinak nebyl soudně trestán a v místě trvalého bydliště nebyl řešen pro přestupek.

Obžalovaný F.B. nebyl dosud soudně trestán, z místa bydliště k němu nejsou žádné negativní poznatky. Obžalovaný P.H. má v opisu rejstříku trestů jeden záznam o odsouzení k podmíněnému trestu odnětí svobody Okresním soudem Třebíč pro trestný čin podvodu podle § 250 odst. 1, 3 písm. b) trestního zákona z roku 2004, k tomuto však již v současné době nelze s ohledem na osvědčení v roce 2008 přihlížet. V místě bydliště nebyl projednáván pro přestupek. Lze shrnout, že vedení řádného života jakožto polehčující okolnost prospívá všem třem obžalovaným. Jiné polehčující okolnosti však soud neshledal.

S ohledem na způsob provedení spáchaného zločinu, kdy obžalovaní M.P. a F.B. opakovaně jednali se zaměstnanci prodejce vozů společnosti XXXXX o podmínkách poskytnutí úvěru a poté, co obžalovaný P.H. sdělil e-mailem obžalovanému F.B., jaké konkrétní typy vozidel mají být odebrána, dále pak užití nepravdivých dokladů o ekonomické situaci společnosti XXXXX a následné vyhotovení fiktivních smluv o pronájmu vozidel na společnost XXXXX je třeba uvést, že spáchání tohoto zločinu nebylo nějakým jednorázovým okamžitým nápadem, ale promyšlenou činností, k čemuž byly použity vyrobené nepravdivé doklady o ekonomické situaci společnosti XXXXX, od zdrojů stojících vně jednotlivých obžalovaných byly získány peníze na zaplacení akontací a vozidla byla předána třetím osobám. Tyto okolnosti pak soud považuje za okolnost přitěžující ve smyslu § 42 písm. a) trestního zákoníku u všech tří obžalovaných.

Vzhledem k výši způsobené škody, která se v daném případě pohybuje při samé spodní hranici škody velkého rozsahu, která činí 5.000.000,-Kč, byli obžalovaní ohroženi již trestem odnětí svobody v zákonné trestní sazbě uvedené v § 211 odst. 6 trestního zákoníku ve výměře 5 až 10 let. Trest při zvážení všech rozhodných okolností byl uložen při spodní hranici v trvání 5,5 roku u každého z obžalovaných. Soud neshledal důvod, proč nějakým způsobem diferencovat ukládané tresty. Je zřejmé, že role každého z obžalovaných byla do jisté míry individuální a nezastupitelná. Obžalovaný P. jako předseda představenstva, tedy člen statutárního orgánu společnosti XXXXX, musel podepisovat úvěrové smlouvy se společností XXXXX a převzal i ono osobní ručení, jinak by úvěry nebyly poskytnuty a předměty financování by nebyly předány. Obžalovaný B. zaslal emailem nepravdivé a hrubě zkreslené údaje ohledně hospodaření společnosti XXXXX a přebíral po podpisu smluv o úvěru jednotlivá vozidla. Obžalovaný H. jako pomocník obstaral peníze na zaplacení akontací, za jeho součinnosti pak byla vozidla vyvezena na Slovensko a taktéž sepsal s B. fiktivní smlouvy o dlouhodobém pronájmu vozidel do firmy XXXXX.

Všichni tři obžalovaní byli podle zákonných hledisek § 56 odst. 2 písm. c) trestního zákoníku zařazeni pro výkon uložených trestů do věznice s ostrahou, neboť jim byl za úmyslný zvlášť závažný zločin uložen trest odnětí svobody ve výměře převyšující 3 roky a nepřevyšující 8 let.

K trestnímu řízení se s nárokem na náhradu škody řádně a včas připojila poškozená společnost XXXXX a.s. s částkou 5.056.651 Kč. Je zřejmé, že je v této věci u Městského soudu v Brně pod sp. zn. 36 C 32/2013 vedeno civilní řízení proti obžalovanému M.P.. Vozidla byla postupně zajištěna a lze očekávat nějaký výnos z jejich prodeje. Toto jsou všechno okolnosti, které ve svém důsledku na náhradu škody mají vliv, soud proto rozhodl tak, že podle § 229 odst. 1 trestního řádu odkázal poškozenou společnost s celým uplatněným nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních, neboť pokud se vozidla podaří prodat, bude tím faktická škoda ponížena a soud nemá po provedeném dokazování podklad pro vyslovení povinnosti k náhradě škody v konkrétní částce.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů od doručení jeho opisu u Krajského soudu v Brně.

O podaném odvolání bude rozhodovat Vrchní soud v Olomouci.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení opisu rozsudku odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, v neprospěch či ve prospěch obviněného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Krajský soud v Brně
dne 6. ledna 2016

Mgr. Daniel Plšek, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Pavla Kouřilová